

9 februari 2011

De Beoordelings- en Adviescommissie (verder ook: de BAC) van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Regeling) het volgende advies inzake de klacht van:

xxxx,
geboren xxxx
wonende te xxxx
klager,

tegen:

het bestuur van de Nederlandse Provincie van de
Congregatie van de Missionarissen van het Heilig Hart MSC,
gevestigd te Tilburg,
kerkelijk verantwoordelijke voor
xxxx
overleden xxxx
de persoon over wie geklaagd wordt.

1. De procedure

1.1. Het klaagschrift is bij Hulp en Recht ontvangen in juni 2010. Daarop is bij Hulp en Recht een verweerschrift ingekomen van het bestuur van de Nederlandse Provincie van de Congregatie van de Missionarissen van het Heilig Hart (M.S.C.)

Op 8 november 2010 heeft te Utrecht een zitting achter gesloten deuren plaatsgevonden. Klager is verschenen en heeft zijn standpunt mondeling toegelicht. Klager werd bijgestaan door mr. xxxx, advocaat te xxxx.

Namens aangeklaagde is verschenen xxxx, provinciaal overste en xxxx, provinciaal bestuurslid van de Nederlandse Provincie van de Congregatie van de Missionarissen van het Heilig Hart (M.S.C.).

1.2. Tijdens de zitting is bepaald dat de behandeling van de zaak werd aangehouden in verband met een mogelijk door klager over te leggen verklaring die tot steunbewijs van zijn stelling zou kunnen dienen, waarop xxxx zou mogen reageren. Bij zijn brief van 11 januari 2011 heeft xxxx een vragenlijst en een verklaring overgelegd.

xxxx heeft bij brief van 28 januari 2011 op deze stukken gereageerd.

2. De klacht

2.1. Klager woonde in de jaren xxxx in xxxx. Hij was acht jaar toen hij daar lid werd van de scouting die door xxxx werd geleid. xxxx was destijds als kapelaan verbonden aan xxxx. Het ouderlijk huis van klager lag tegenover het rectoraat. De daar woonachtige en werkzame paters genoten groot respect bij de ouders van klager.

Al snel kreeg klager binnen de scoutinggroep een voorkeursbehandeling van xxxx. Zo mocht hij altijd als enige mee als de pater iets van de zolder moest halen. Daarbij kwam het een paar maal voor dat klager xxxx lichamelijk moest betasten door de knoopjes van zijn pij te tellen en ter hoogte van het kruis een paar maal opnieuw te beginnen.

2.2. Tijdens het jeugdkamp van de scoutinggroep ging xxxx mee als aalmoezenier. Klager kreeg in de grote tent, waar zijn groep was ingedeeld, door xxxx een bed toegewezen. Dit bed stond vooraan in de tent, pal naast het bed van xxxx, terwijl de overige bedden in de tent wat verder verwijderd waren. xxxx is direct, in de eerste nacht, gestart klager te misbruiken. Het misbruik bestond uit het kussen en strelen van klager door de pater en eindigde met een ejaculatie in klagers mond. Deze handelingen herhaalden zich in de volgende nachten van het verblijf in het kamp.

2.3. Na het kamp is klager niet opnieuw seksueel misbruikt door xxxx. Klager durfde niemand iets van de gebeurtenissen te vertellen. Hij was bang dat hij niet zou worden geloofd of dat xxxx hem zou straffen.

2.4. Na het misbruik verslechterden de leerprestaties van klager. Klager heeft tweemaal gedoubleerd op de lagere school en toen hij op veertienjarige leeftijd van school kwam is hij meteen in een fabriek gaan werken. Ondanks het feit dat zijn ontwikkeling later in maatschappelijk en sociaal opzicht goed is verlopen heeft klager het misbruik altijd voor zichzelf merkbaar bij zich gedragen. De recente golf van publiciteit rond het misbruik binnen de katholieke kerk heeft bij hem tot een sterke herbeleving en bewustwording van wat hem is aangedaan geleid.

2.5. Klager wil met het indienen van deze klacht in de eerste plaats bereiken dat het misbruik door de Kerk wordt erkend. Erkenning door de Kerk zal hem helpen om dat wat hem is misdaan los te kunnen laten. Klager behoudt zich bij een gegrond verklaren van de klacht het recht voor een redelijke vergoeding voor de door hem geleden immateriële schade te eisen.

3. Het verweer

3.1. xxxx is overleden en kan geen weerwoord geven. xxxx heeft in zijn verweerschrift uitvoerig informatie gegeven over de levensloop van xxxx. Hij heeft gesteld dat het als gevolg van de opvattingen over seksualiteit en de 'culture of silence' in de betreffende periode weliswaar mogelijk is dat een eventueel misbruik het bestuur van de congregatie niet heeft bereikt maar dat hij tijdens zijn onderzoek in de archieven en tijdens zijn gesprekken met de personen die xxxx hebben gekend geen enkele aanwijzing heeft gevonden die op seksueel misbruik zou kunnen duiden. Hij heeft daaraan toegevoegd dat hij evenmin reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt. Daarom heeft hij de pijn van klager erkend en oprecht excuses aangeboden vanwege hetgeen klager *mogelijk* door xxxx is aangedaan. Tenslotte heeft hij zich bereid getoond tot een persoonlijk gesprek met klager.

4. Beoordeling

4.1. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten, indien juist, moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Regeling.

4.2. Zoals de BAC tijdens de zitting van 8 november 2010 klager al heeft voorgehouden is voor haar bij de beoordeling van een klacht uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van een klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen. Dit geldt te meer omdat in dit geval degene over wie geklaagd wordt is overleden en zich niet kan verweren.

4.3. De verklaring van klager is op de BAC zeer oprecht overgekomen. Dat klager in het verleden seksueel is misbruikt houdt de BAC dan ook zeker voor mogelijk. Er zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager dat xxxx de pleger daarvan was ondersteunen. De door klager na de zitting overgelegde verklaring d.d. 25 november 2010 van xxxx biedt in deze geen steun.

4.4. Hoewel de BAC zich realiseert dat dit voor klager zeer teleurstellend is, moet de BAC op grond van het voorgaande de provinciaal overste van de congregatie MSC adviseren de klacht ongegrond te verklaren.

4.5. Indien de BAC in de toekomst uit andere meldingen of klachten die bij Hulp en Recht zijn of zullen worden ingediend informatie bereikt die daartoe aanleiding geeft, zal zij klager daarvan op de hoogte stellen en de zaak heropenen teneinde dit advies mogelijk te heroverwegen.

5. Het advies

De Beoordelings- en Adviescommissie adviseert de provinciaal overste van de congregatie MSC de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 9 februari 2011 door mevrouw mr. M.A.F. Tan-de Sonnaville, de heer W.A.C.M. Mol en mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, bijgestaan door mevrouw mr. A.M.T. Denekamp-Mulder als griffier.

Mr. M.A.F. Tan-de Sonnaville
Voorzitter

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aange-tekend schrijven aan de provinciaal overste van de congregatie MSC en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de provinciaal overste **binnen 30 dagen na ontvangst van dit advies** de klager (de aangeklaagde is overleden) schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen.

Kenmerk 2010 T 015

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de provinciaal overste daarbij aan klager aan welke mogelijkheden van bezwaar en beroep er voor klager zijn.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de BAC een afschrift van de beslissing van de provinciaal overste.